

Het is niet het eerste waar je bij een universiteit aan denkt: ontwikkelingssamenwerking. Onderwijs en onderzoek, daarvoor zijn de universiteiten ingesteld. Ze leiden studenten op in allerlei vakgebieden, ze leveren artsen af, leraren en rechters, en deskundigen voor beleidsfuncties en op onderzoeksposities in de samenleving. Ook ontwikkelt de universiteit nieuwe kennis en inzichten die tot toepassingen kunnen leiden in de maatschappij. Kennisontwikkeling en kennisoverdracht spelen een steeds grotere rol in de moderne samenleving, ook in de ontwikkelingslanden.

In 1999 komt de Wereldbank met een rapport dat getiteld is *Knowledge for development*. Daarin bepleit zij een nieuwe manier om naar ontwikkeling te kijken: vanuit het perspectief van kennis. Onderwijs en kennisoverdracht zijn immers belangrijke voorwaarden om tot ontwikkeling te komen. Dat het Nederlandse ontwikkelingsbeleid een prominente plaats geeft aan onderwijs en training is dan ook niet te verwonderen. De overheid bevordert daarbij ook de universitaire ontwikkelingssamenwerking, onder andere via de Nuffic – de Nederlandse organisatie voor internationale samenwerking in het hoger onderwijs. Zo zijn Nederlandse universiteiten, sommige meer dan andere, aan ontwikkelingshulp gaan doen. Het Nuffic-rapport *Bruggen bouwen* (1999) laat zien hoe belangrijk hun steun is voor de capaciteitsopbouw van universiteiten in arme landen.<sup>1</sup>

Halverwege de jaren vijftig begint in Nederland de aandacht voor de Derde Wereld te groeien en zich geleidelijk te ontwikkelen tot een brede beweging. Aan de Vrije Universiteit ontstaat in die tijd grote belangstelling onder studenten en staf voor de problemen van ontwikkelingslanden. De interesse voor de Derde Wereld blijft niet beperkt tot activiteiten die aan de vU plaatsvinden. Het engagement leidt halverwege de jaren zestig ook tot het uitzenden van staffleden naar ontwikkelingslanden. In de afgelopen veertig jaar heeft de vU een groot